

ZARZĄDZENIE Nr¹².....
REGIONALNEGO DYREKTORA OCHRONY ŚRODOWISKA W WARSZAWIE

z dnia^{28. lutego}..... 2020 r.

w sprawie wyznaczenia szlaków na terenie rezerwatu przyrody Ławice Kieleńskie

Na podstawie art. 15 ust. 1 pkt 15 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz.U. z 2020 r. poz. 55) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Wyznacza się na terenie rezerwatu przyrody Ławice Kieleńskie, zwanego dalej „rezerwatem”, szlaki, zwane dalej „szlakami”.

2. Wyznaczone na terenie rezerwatu szlaki udostępnia się dla ruchu pieszego i rowerowego.

3. Przebieg szlaków na terenie rezerwatu i sposób ich udostępnienia określa mapa stanowiąca załącznik do zarządzenia.

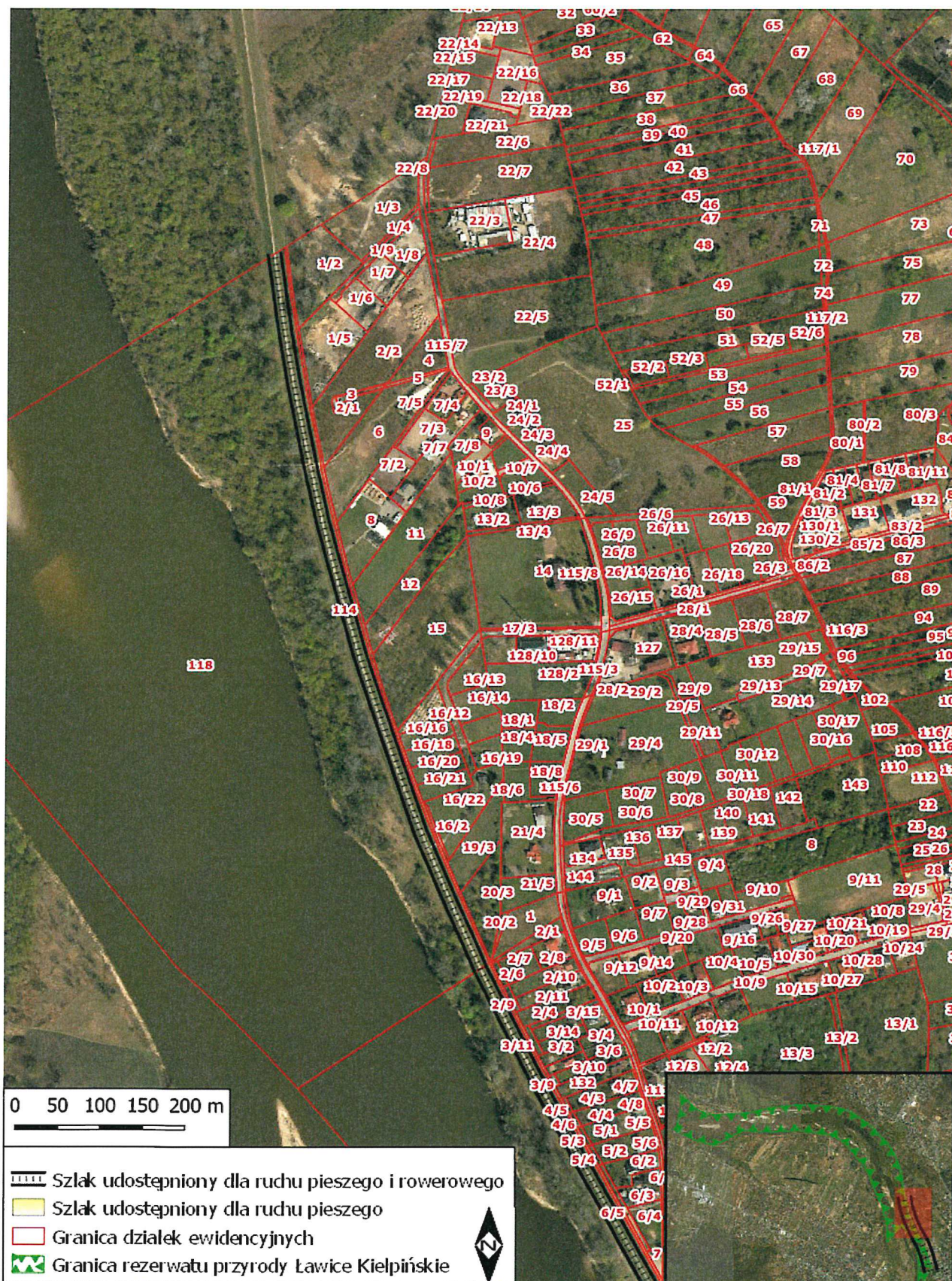
§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

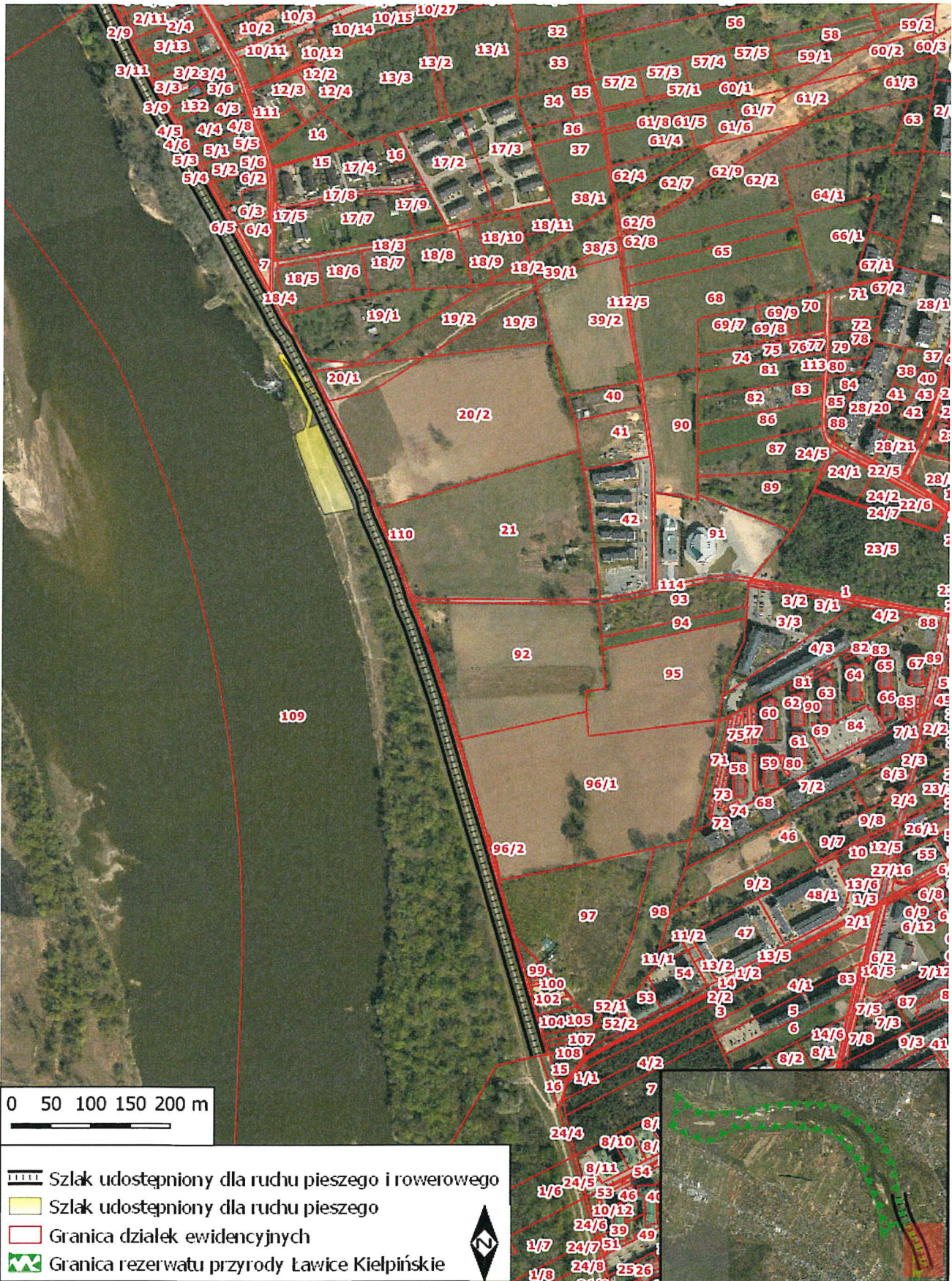
§ 3. Nadzór nad wykonaniem zarządzenia sprawuje Zastępca Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie, Regionalny Konserwator Przyrody.

Regionalny Dyrektor Ochrony
Środowiska w Warszawie

Arkadiusz Siembida

Przebieg szlaków na terenie rezerwatu

Uzasadnienie

Niniejsze zarządzenie zostało przygotowane w oparciu o art. 15 ust. 1 pkt 15 ustawy o ochronie przyrody, który umocowuje Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie do wyznaczenia, poprzez zarządzenie, na terenie rezerwatu miejsc dopuszczonych do ruchu pieszego i rowerowego. W świetle obowiązującego prawa, decydującym znaczeniem przy wyborze rodzaju aktu prawnego, w którym winny znaleźć się regulacje dotyczące udostępnienia rezerwatu, jest powiązanie sposobu udostępnienia rezerwatu z celem, jakiemu ma ono służyć. Z uwagi na fakt, iż udostępnienie rezerwatu odnosi się wyłącznie do ruchu pieszego i rowerowego i będzie służyć zapewnieniu ciągłej, swobodnej komunikacji przez nieokreśloną liczbę podmiotów, właściwym jest ustalenie go zarządzeniem, wydanym w trybie art. 15 ust. 1 pkt 15 ustawy o ochronie przyrody.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie wydając zarządzenie w sprawie wyznaczenia na terenie rezerwatu szlaków ocenia czy istnieje potrzeba wprowadzenia go w życie i czy wyznaczenie nim tego typu miejsc, nie spowoduje negatywnego oddziaływania na rezerwat. Ustalając przebieg szlaków, wybierano do tego celu miejsca, które były wykorzystywane przez społeczeństwo jeszcze przed ustanowieniem rezerwatu, historycznie wpisane w krajobraz rezerwatu oraz znajdujące się poza miejscami występowania cennych gatunków ptaków związanych z Wisłą oraz poza cennymi zbiorowiskami roślinnymi, skupiskami rzadkich i chronionych gatunków zwierząt, roślin i grzybów.

Skoncentrowanie ruchu pieszego i rowerowego do wyznaczonych szlaków, z jednej strony zabezpiecza wnętrze rezerwatu przyrody przed negatywnym wpływem antropopresji, z drugiej zaś umożliwia społeczeństwu poznanie walorów przyrodniczych w celu ochrony których został uznany za obszar chroniony.

Rezerwat przyrody Ławice Kiełpińskie został uznany Rozporządzeniem Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa z dnia 23 grudnia 1998 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody (Dz. U. Nr. 166, poz. 1224), które zostało znowelizowane zarządzeniem Nr 5 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 31 stycznia 2014 r. w sprawie rezerwatu przyrody Ławice Kiełpińskie (Dz. Urz. Z 2001 r. Nr 269, poz. 6860). Celem, dla którego rezerwat został powołany do życia, jest zachowanie ze względów naukowych i dydaktycznych ostoi lęgowych rzadkich i ginących gatunków ptaków występujących na obszarze rzeki Wisły. Wszelkie skutki prawne wynikające z uznania za rezerwat przyrody „Ławice Kiełpińskie” mają wciąż zastosowanie, przy realizacji niniejszego zarządzenia.